

CHÚ KHỈ NHÂN TỪ

(Năm Bình Thân kể chuyện “Tiền Thân Đức Phật”)

Tiền thân Đức Phật một thời
Từng là chú khỉ sống nơi khu rừng
Thân hình to lớn hào hùng
Xiết bao mạnh mẽ, vô cùng thông minh,
Nhân từ nổi tiếng rừng xanh
Giúp người hoạn nạn tâm thành chứa chan.
Một ngày rực rỡ ánh vàng
Nắng trời tỏa ấm, gió ngàn vờn quanh
Khỉ đang ăn uống trên cành
Suối trong, nước mát, trái lành, quả ngon
Bỗng nghe vang vọng núi non
Tiếng người kêu cứu dập dồn vắng xa,
Khi lần theo lối rừng già
Thấy hang đá nọ hiện ra cuối đường
Dưới hang có kẻ khóc thương
Trượt chân rơi xuống khó đường trèo lên.
Rêu trơn, đá nhọn hai bên
Hang sâu thăm thẳm. Khi quên hiểm nghèo
Lần theo vách đá cheo leo
Bám vào cây, rễ, khi trèo xuống hang

Mong sao cứu kẻ nguy nan,
Nạn nhân thấy khí kinh hoàng kêu rên
Rời liều để khí xông lên
Còn hơn ở lại dưới miền hiểm nguy.
Đường lên cực nhọc kẻ chi
Khí tuy xông nặng, quản gì khó khăn
Cả hai leo tới miệng hang
Sức tàn, lực kiệt nằm lãn im lìm.

*

Cây cao, bóng mát, cỏ mềm
Rì rào suối chảy, êm đềm gió ru
Nhạc rừng tấu khúc thiên thu
Như gảy an lạc, như xua muộn phiền
Thả hồn vào cõi thiên nhiên
Cả người lẫn khí ngủ quên không ngờ!
Một thời gian tỉnh cơn mơ
Nạn nhân thấy khí say sưa giấc nồng
Ác tâm nổi dậy, nghĩ thầm:
"Từ lâu đói khát ta cần thức ăn
Đường về lại quá xa xăm
Khí đang say ngủ, chi bằng giết ngay
Thịt này ăn đỡ qua ngày!"
Thế là kẻ ác ra tay thi hành
Kiếm hòn đá lớn ở quanh
Đập vào đầu khí. Gian manh hại đời!
Bị thương nặng khí than trời,
Máu ra lai láng, cổ ngòì nhô lên
Lết qua cây ở gần bên
Trèo lên cành trốn. May liền thoát thân.
Trên cao nhìn kẻ vô ơn
Lòng tuy ngao ngán, không hờn giận chi
Ứa dòng nước mắt sầu bi
Hòa theo máu đỏ tuôn đi ướt người,
Khí yên lặng đứng một hồi
Thương cho trần thế nổi trôi đọa đầy
Bao nhiêu nhân ác mãi gây
Tâm người chẳng tốt! Khó thay quả lành!
Khí buồn bã, vội chuyển cành
Bỏ về núi thẳm, rừng xanh thưở nào.
Dù cho lửa hận dâng cao

*Tình thương, đức độ tưới vào đẹp tan
Sống theo lời Phật từng ban
Từ bi, hỷ xả Đạo vàng sáng soi!*

NHẬN DIỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT:
Chú Khi nhân từ là tiền thân Đức Phật.

Tâm Minh Ngô Tăng Giao
(thi hóa theo bản văn xuôi trích: Lục Sứ Phật Tổ)
